

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Megengaudius Confessor. 19. Decembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

videt, deus juxta te est. deus intra te est: deus tecum est.

S. MEGENGAUDIUS CONFESSOR.

19. Decembr.

Qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum: sed aqua quam ego dabo ei, fiet fons aqua salientis in vitam aeternam. Christus Joan. c. 4.

Illa demum vera nobilitas est, non pauciores virtutes, quam ceras potest numerare. Potuit Megengor Geldria Comes, idemque fortissimus militum Dux, & hoc nomine Imperatori Ottoni III. cum primis charus. E conjugē Gerbirge Zutphaniensi item Comite cum filias IV. filium sustulisset unicum, hunc ipsum in primo ætatis flore, bello Bohemico amisit. Quid expectas? scilicet lacrimas vel armato Marti exprimendas, & dignos patre gemitus? viduos matris capillos & lacrum planctu pectus? omnia alia audies. In funere filii mortuique vultu suum agnovere paren-

parentes, hoc est mortalem. Utique mortem lecturam maturos ætate fructus suos, quæ immaturos carperet latis oppidò jam vixisse parentes, qui vixisse filium aspicerent. Convasare igitur Megengor & in tuto locare impedimenta. Opes, hoc est, in Cœnobio, cui Adelhaidem filiam præfecit, deponere; ipse quoque animo à mundo abesse, cum non posset corpore; castitatem deinceps cum conjugè colere; lectioni sacrarum literarum se dedere; denique in oculis nihil præter mortem & æternitatem habere. Ita non imparatum hæc offendit anno ab obitu Conjugis tertio. Mortuus filia primò visus est illa verba Vatis blandissimè effari, *ecce moritur justus & nemo recogitat*, tum alteri deinde è Virginibus regio habitu fulgens nuntiansque Megengoris nomen in Megengaudii sibi mutatum esse. *Ex vita S. Adelhaidis & Melano.*

M E D I T A T I O.

De gaudiis Paradisi.

1. **M**undana voluptates haud absimiles sunt aquis cœnosis, quæ nequeunt sitim depellere. An vidisti auri, vel gloriæ vel voluptatis avidum, cujus omninò expleta sit habèdi sitis? an tu, vel cum pluribus bonis creatis abundasti, omnino fuisti contētus? nunquid semper aliquid defuit tuæ felicitati? Heu me? fontem vivum

vivum dereliqui, ut cœnosis ac vanis voluptatibus me immergerem. Domine? da mihi aquam gratiæ tuæ, quæ sola potest sitim meam satiare.

2. Unus deus explere potest animum tuum, ut pote, qui sit infinitum, æternum, & omne bonum. Ah? Domine, satiabor, cum apparuerit gloria tua: in cœlesti Hierusalem torrenre voluptatis potabis me: nihil timebo, nihil cupiam, nihil amabo præter te, mi deus, qui fons es bonorum omnium.

3. Ut tantis gaudiis aliquando potiaris, debes nunc bibere calicem Passionis Christi, panem assiduis fle-
tibus rigare, & cœlum, quàm longa erit vita tua, suspiriis petere. Adhæc oportet, ut haurias aquas de fontibus salvatoris, hoc est de Sacramentis, mediteris Passionem Jesu Christi, ac virtutes ejus imiteris. Da te Deo per breve tempus vitæ, & Deum per æternitatem possidebis. *Regnum cœlorum venale est, tamen aliud non querit pretium, quàm te ipsum; Aug.*

SS. AMMON & SOCII
MART.

20. Decemb.

Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo.
Christus Matth cap. 13.

Cc

Sub